

חדשות האגודה –אפריל 2023 The Israeli Society for Science Fiction and Fantasy

תל אביב: מועדון הקריאה יעסוק בספר "דרכונית עם לב של שוקולד" מאת סטפני ברג'יס. המועדון יתקיים ביום חמישי, 27.4.23 בשעה 19:30 בדירה בת"א. לקבלת המיקום, יש להירשם במייל של דפנה קירש. בדף האירוע בפייסבוק.

ירושלים: לפרטים על המפגשים של המועדון הקריאה ניתן להצטרף לקבוצת הפייסבוק: מועדון הקריאה הירושלמי של האגודה, או ליצור קשר במייל עם מרכזת המועדון בירושלים - גלי אחיטוב, ולהצטרף לקבוצת הוואטסאפ של המועדון.

כל האירועים של האגודה מופיעים בלוח האירועים (שפע אירועים מעניינים, הרצאות, סדנאות, מפגשים ועוד) לקבלת עדכונים שוטפים על מפגשי מועדון הקריאה ברחבי הארץ ניתן להצטרף לרשימת התפוצה או בדף האגודה בפייסבוק.

Society information is available (in Hebrew) at the Society's site: <http://www.sf-f.org.il>

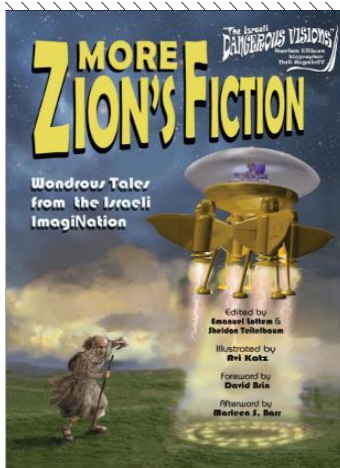
This month's roundup:

- More Yiddish-related SF material dedicated to my dear departed father, David Botwinik (ע"ה – ס'ח):
 - Final chapters of the Yiddish SF short story "Kamf-Nign" by Leybl Botwinik (with English translation)
- Star Trek vs. Star Trek vs. Star Trek – Next time (sorry ...)
- Book review: "More Zion's Fiction" – Story #17: "Latte to Go" – by Rotem Baruchin

Our usual tidbits from the Web.

– Your editor, Leybl Botwinik

TV REVIEW: Star Trek vs. Star Trek vs. Star Trek – Next time

MORE ZION'S FICTION – Review #14

Latte to Go – By Rotem Baruchin

(Translation – Rehaviva Berman)

(e-Book: p308-377)

This is the longest of the short stories and in my opinion the best. It is also the last story in this collection. The story premise – a fantasy, as opposed to Sci-Fi (though, in a way it parallels my story, if you've been reading it) – is that each habitation in Israel (from large city to small settlement) has a human-like spirit that dwells there – a 'Place Spirit'. The larger cities have more powerful ones, and the older ones have been around since ancient times. Each has its verisimilitudes, related to the type of city content. For example, the Jerusalem one is a female, dressed as follows: "...layers of clothes, her ancient crumbling skirts piled one on top of the other, a scarf that looks

<http://zionfiction.com/>

like cobwebs draped over her shoulders, a touristy T-shirt with "Welcome to Israel" emblazoned on it peeking from underneath. Hamsa pendants and leather necklaces from the Old City market hang around her neck, and her sneakers are fit for climbing."

The narrator of the story, a "City Guardian" is chasing down a spirit that has absconded from its habitat, hiding out somewhere else. A spirit may leave its home ground for a short period but must then return. This one has disappeared for too long, unbalancing things. After solving this issue, he gets called in to solve a real serious emergency, where the Tel Aviv city spirit has gone bonkers, causing all sorts of crazy things to take place in its municipality, but also affecting the surrounding towns and cities.

What is particularly interesting in the entire story, is how Baruchin so picturesquely – and in many ways, accurately – portrays the various Israeli habitats: their 'spirit', anomalies, idiosyncrasies, and character. It is an interesting analysis and 'roadmap' of both the Israeli geographic and demographic landscapes. It's really worth the reader's time to read this – like a guide for tourists or those considering immigrating.

Look forward to a wrap-up review of "More Zion's Fiction" in an upcoming issue

Yiddish-related SF material

“קאמף-ניגון” [KAMF-NIGN=Battle Melody/Tune] CONCLUSION - by Leybl Botwinik

!האָט הנאה [Hot hanoë = Enjoy]!

THE STORY SO FAR:

The planet Kark-III is slowly defeating the planet Kvikov. To save themselves, the Kvikovians have sent out a battle-and-research starship to seek out a weapon powerful enough to destroy the Karkians. The giant (in Human-terms) lizard-like Kvikovians discovered several devastated planets, indicating a vast energy source that might turn the tide of war.

They have reached planet Earth and identified nuclear weapon technology that they plan to steal. However, a parallel plan is to unlock the secret of a planetary spirit-force that is unique to certain humans. A remote-controlled android female has been sent to the planet surface to entice a human male to reveal the secret of that force

Read on...

Chapter H

At eight twenty-five in the evening, he arrived to drive the car he borrowed from his father. The android was already waiting for him, wearing a different dress.

— "Have you ever been up on Mont-Royal in the evening? No? It is a magnificent park. During the summer, even Israeli folk dances are danced there. People come from far and wide to dance, or just to look and hear the beautiful music. Do you dance well?"

— "Should I?" Mananda-Tshur answered via the android girl, using her newly acquired knowledge of using the Jewish answering method: 'a question for a question'.

In the meantime, they arrived, and got out of the car to go for a stroll near the park's small lake. They sat down on a bench and looked out at the water.

— "I like it here. It's quiet and peaceful. You can see the stars."

She looked up and seemed lost in the heavenly spheres, until he took her by the sleeve and 'brought her back down to Earth'.

— "You look up with a kind of longing. I have just the right song for this. Do you know Kulbak's '*Shterndl* [*Little Star*]'? I met a very jolly and dear Jew in Belgium, Azaria Dobruszkes (O"H) who was Kulbak's student in Vilna. He was a devoted follower of his (albeit a Litvak) and told me a lot

קאפיטל ח'

אַכט פינף-און-צוואַנציק אין אָונט, איז ער אָנגעקומען צו פֿאַרן מיט דעם אויטאָ וואָס ער האָט פֿון זײַן טאַטן אויסגעבאַרט. דער אַנדראָיד האָט אים שוין אָפּגעוואָרט, אָנגעטאָן אין אַן אַנדער קליידל.

— "צו ביסטו אַ מאָל געווען אויפן מאָנט-ראַיאַל באַרג אין אָונט? ניין? עס איז אַ פּרעכטיקער פּאַרק. זומער צײַט טאַנצט מען דאָרט אפילו ישראל פּאַלקס טענץ. מען קומט פֿון גאַר ווײַט צו טאַנצן, אָדער בלויז צו קוקן און צו הערן די שיינע מוזיק. דו קענסט גוט טאַנצן?"

— "איך ווײַס?", האָט מאָנאַנדאַ-טשור געענטפּערט דורך דעם אַנדראָיד-מיידל, אויסנוצנדיק איר נײַע קענטשאַפּט מיט דעם ייִדישן ענטפּער-טעכניק 'אַ פּראָגע אויף אַ פּראָגע'.

דערווײַלע, זײַנען זײ אָנגעקומען, און זײַנען אַרויס פֿונעם אויטאָ, צו שפּאַצירן לעבן דער קליינער אַזיערע פֿון דעם פּאַרק. זײ האָבן זיך אַוועקגעזעצט אויף אַ באַנק, און געקוקט אויף די וואַסער.

— "דאָ געפּעלט מיר. עס איז שטיל און רואיק. מען קען זען די שטערן."

זי האָט אַרויפגעקוקט און ווי זיך פֿאַרלאָרן אין די הימלשע ספּערן, ביז ער האָט זי אַ צי געטאָן פֿאַרן אַרבל, און זי 'צוריקגעבראַכט אויף דר'ערד'.

— "דו קוקסט אַרויפצו מיט עפעס אַ בענקעניש. פֿונקט, האָב איך אַ פּאַסיקן ליד. דו קענסט קולבאַקס '*שטערנדל*'? איך האָב זיך באַקענט אין בעלגיע מיט זייער אַ וואוילן און טײַערן יידן, עזריה דאַברושקעס (ע"ה) וואָס איז געווען קולבאַקס אַ תּלמיד אין ווילנע. ער איז געווען זײַנעם אַ הייסן חסיד (באַטש אַ

about him and also recited many of Kulbak's works and... Oh, I've gone on and on, haven't I... You need to cut me off right away, because I can talk all night. But I see that you don't understand... so listen rather to the song," and he sang it to her.

In his hand he held the songbook '*Mir Trogn A Gezang [We Carry a Song]*' and sang her many of the popular songs, such as Moshe Leib Halperin's '*Di Zun Vet Aruntergeyn [The Sun Will Set]*', songs by Gebirtig, Manger, and others. The evening was lovely, and they were in a good mood.

Mananda-Tshur and her crew enjoyed the singing until now – tones and melodies that were completely foreign to them, but which they found to be pleasing. However, it was necessary for them to come to the main point. To the song of the 'battle tune'. The young lady flipped through the book until she came to the song she was looking for.

— "And do you know this song? It was one of my friend's favorite songs. Please explain to me what it means, and I don't mean just the words. Explain to me what lies behind the song. What can we learn from this today? Why do you think it is important that this specific song should be passed on to future generations?"

— "Do I know this song? Who doesn't? You want me to sing it for you?"

Mananda-Tshur did not know what to say – three questions as a response to one question? She was afraid to say anything, so she only remotely ordered her android girl to shake her head 'yes', hoping that this would bring her the right results.

The young man first sang the song, and then, line by line, translated the content into a lighter Yiddish, and gave examples. He told her, as well as he could, what the Jews of the Ashkenazic community had been through for generations, and how they lived in Eastern Europe, before the Second World War.

— "You must understand that an entire lifestyle is reflected here. This song is just one link of hundreds of such links of songs, stories, folks-idioms, jokes, folks-wisdom, and other cultural

ליטוואק) און האָט מיר אַ סך דערציילט וועגן אים און אויך רעציטירט אַ סך פון די ווערק קולבאַקס און... אוי, כ'האָב זיך צערעדט... דאַרפסט מיר גלייך אָפּהאַקן, ווייל כ'בין מסוגל רעדן די גאַנצע נאַכט. אָבער איך זע אַז דו פאַרשטייסט ניט... טאָ הער בעסער דעם ליד", און ער האָט זי דאָס אויסגעזונגען.

אין האַנט האָט ער געהאַלטן דעם לידער בוך '*מיר טראָגן אַ געזאַנג*' און האָט פאַר איר אויסגעזונגען אַ סך פון די פּאָפּולערע לידער ווי משה לייב האַלפּעריןס '*די זון וועט אַרונטערגיין*', לידער פון געבירטיג, מאַנגער און אַנדערע. דער אָונט איז געווען אַ פּינער, און ס'האָט ביי זיי געהערשט אַ גוטע שטימונג.

מאַנאַנדאַ-טשור און איר מאַנשאַפּט האָבן הנאה געהאַט פון דעם ביז איצטיקן געזאַנג – טענער און ניגונים וואָס זיינען זיי געווען אינגאַנצן פרעמד, אָבער וואָס זיי האָבן געפונען צו זיין חנוודיקע. דערפאַר, אָבער, איז געווען נייטיק פאַר זיי צוצוטערען צום עיקר. צו דעם ליד פון דעם 'קאַמף-ניגון'. דאָס מיידל האָט אויסגעמישט דעם ביבל, ביז זי אין געקומען צו דעם ליד וואָס זי האָט געזוכט.

— "און דאָס ליד קענסטו? דאָס איז געווען איינע פון די באַליבסטע לידער פון מיין חברטע. זיי אַזוי גוט, דערקלער מיר וואָס דאָס מיינט, און איך מיין ניט בלויז די ווערטער. דערקלער מיר, וואָס ליגט הינטער דעם ליד. וואָס קענען מיר היינט זיך לערנען פון דעם? פאַרוואָס מיינסטו איז וויכטיק דווקא דאָס ליד זאָל אַריבערגיין צו די ווייטערדיקע דורות?"

— "צי איך קען דעם לידל? ווער קען עס ניט? דו ווילסט איך זאָל עס פאַר דיר אויסזינגען?"

מאַנאַנדאַ-טשור האָט ניט געוואוסט וואָס צו זאָגן – דריי פּראָגעס ווי אַן ענטפּער אויף איין פּראָגע? זי האָט מורא געהאַט עפעס אַרויסצוזאָגן, האָט זי בלויז באַפוילן פון דער ווייטנס, אַז איר אַנדראַיד-מיידל זאָל אַ שאַקל טאָן מיט איר קאָפּ אויף 'יאַ', האָפּנדיק אַז דאָס וועט איר ברענגען די ריכטיקע רעזולטאַטן.

דער יונגערמאַן האָט פּריער אויסגעזונגען דאָס ליד, און דערנאָך, שורה נאָך שורה פאַרטייטשט דעם אינהאַלט אין אַ לייכטערן יידיש, און געגעבן ביישפּילן. ער האָט איר דערציילט, אויף ווי ווייט עס האָט געפאַסט, דאָס וואָס די יידן פון דער אשכנזישער עדה האָבן במשך פון דורות אַדורכגעמאַכט, און ווי זיי האָבן זיך אויסגעלעבט אין מזרח אַייראָפּע, פאַר דער צווייטער וועלט מלחמה.

— "דו מוזט פאַרשטיין, אַז דאָ ווערט אָפּגעשפּיגלט אַ גאַנץ שטייגער לעבן. דאָס ליד איז נאָר איין רינג פון הונדערטער אַזעלכע רינגען לידער, מעשיות, פּאָלקס ווערטלעך, וויצן, פּאָלקס-חכמה, און אַנדערע

treasures, which together make up the golden chain of the Ashkenazic Jewish history.

I'm sure that the Middle Eastern Jews also have such golden chains. We are, after all, one nation, with one all-encompassing history, and with one goal towards the 'end-of-days': Shivas-Tsiyoy'n [Return to Zion]. But on the journey back to the Jewish land, and back to the true roots and lifestyle, we've gone through a lot, and are still going through a lot. And we'll, unfortunately, need to go through a lot more. The road is still a lengthy one."

Listen. Other peoples, the Armenians, for example, or various races, like the Negroes in America, have also suffered a lot. We live in a world full of pain and suffering. But for the almost two thousand years in exile, our nation had to endure the worst persecutions and hells that no other nation had ever had to endure. And the days of the Messiah are still far away...

The song can be interpreted in many ways. But on one thing, everyone will agree. This teaches us that no matter how difficult life may be, we need to believe that it will get better. The song itself gives us the means with which to counter all malicious, negative, spirits. And as you heard it yourself, the song is very heartfelt, and flows right into your soul...

— "I think I'm beginning to understand a little better," said the young lady. "I want to thank you very much for this wonderful evening. You have no idea how important our meeting was. But it is late, and I have to go."

She suddenly got up and started to leave. The young man was momentarily completely stunned. Both from the way the goodbye was expressed so sharply and coldly, and from her abrupt up-and-leaving. He immediately stood up and chased after her.

— "Hold up! Wait! Where are you running off to? That's not how people behave. And besides, there could be robbers here, or who knows what kind of... After all, I brought you here in my father's car. It's quite late now and I don't know if you'll

קולטורעלע אוצרות, וואָס צוזאַמען שטעלן זיי צובויף די גאַלדענע קייט פון דער אשכנזישער יידישער געשיכטע.

איר בין זיכער, אַז ביי די מזרחדיקע עדות זיינען אויך פאַראַן אַזעלכע גאַלדענע קייטן. מיר זיינען דאָך איין פּאָלק, מיט איין אַרומנעמענדיקער געשיכטע, און מיט איין ציל צו די אחרית-הימים: שיבת-ציון. נאָך אויפן וועג צוריק צום יידישן לאַנד, און צוריק צום אמתן שטאַם און שטייגער לעבן, האָבן מיר אַ סך אַדורכגעמאַכט, און מיר מאַכן נאָך ווייטער אַ סך אַדורך. און מיר וועלן, ליידער דאַרפן נאָך אַ סך אַדורכמאַכן. די וועג איז נאָך אַ לאַנגע."

הער. אַנדערע פעלקער, די אַרמעניער, למשל, צי פאַרשיידענע ראַסן, ווי די נעגערס אין אַמעריקע, האָבן אויך אַ סך געליטן. מיר לעבן אויף אַ וועלט פול מיט יסורים און ליידן. נאָך אונדזער פּאָלק האָט במשך פון כּמעט צוויי טויזנט יאָר אין גלות באַדאַרפט אויסשטיין די ערגסטע רדיפות און גהינוּמס וואָס קיין אַנדער פּאָלק האָט עס ניט אַדורכגעמאַכט. און משיח'ס צייטן זיינען נאָך ווייט...

מען קען אויסטייטשן דאָס ליד אויף אַ סך אופנים. אָבער אויף איין זאַך, וועט יעדער מסכים זיין. דאָס לערנט אונדז, אַז ווי שווער דאָס לעבן זאָל ניט זיין, דאַרפן מיר גלייבן אַז ס'וועט ווערן בעסער. דאָס ליד גופא גיט אונדז די כּלים מיט וואָס צו פירן אַ ווידערשטאַנד קעגן אַלע בייזע רוחות. און ווי דו האָסט עס אַליין געהערט, איז דער ניגון זייער אַ האַרציקער, אַז עס גיסט זיך גלייך אַריין אין דער נשמה...

— "איר מיינן, אַז איר הייב אָן אַ ביסל בעסער צו פאַרשטיין," האָט דאָס מיידל געזאָגט. "איר וויל דיר זייער באַדאַנקען פאַר דעם פּרעכטיקן אָונט. דו האָסט קיין אַנונג ניט, ווי וויכטיק עס איז געווען אונדזער באַגעגעניש. עס איז אָבער שפּעט, און איר מוז גיין."

זי איז מיט אַ מאָל אויפגעשטאַנען, און האָט אָנגעהויבן אוועקגיין. דער יונגערמאַן איז אויף אַ מאָמענט געווען אינגאַנצן געפלעפט. אי פון דעם געזעגענען זיך אַזוי שאַרף און קאַלט, אי פון דעם עצם אוועקגיין. ער האָט זיך גלייך אויפגעשטעלט און איז איר נאָכגעלאָפן.

— "באַלד! וואַרט! וואו לויפסטו ערגעץ? אַזוי פירט מען זיך ניט. און דערצו, קענען דאָך זיין דאָ גלנים, צי ווער ווייסט וואָסערע שלעק... איר האָב דיר דאָך אַהער צוגעפירט אין מיין טאַטנס אויטאָ. עס איז איצט גאַנץ שפּעט און איר ווייס ניט צי דו וועסט געפיינען אַן

find a bus at this hour. So, let me at least accompany you home."

— "I'm not afraid. I'm an officer", and she immediately caught herself, and added, "... in the Israeli army." But thank you. What I needed to know, I now know. I have to go now. It is not necessary that you should accompany me." And she wanted to go on, but he stood blocking her path.

— "But when will I see you again? I like you."

— "That's impossible. I can't see you anymore – I have to fly home – but you will remain in my thoughts for a long time. Now let me by."

— "I can't let you go until you clear up this mystery for me. I thought you enjoyed being with me. What's the story? Is there someone else waiting for you?"

Mananda-Tshur was in a dilemma. On Kviko, when a girl or a boy says 'Goodbye, I can't see you anymore', it's clear to both parties. She now understood that here, on this planet, the inhabitants were more sensitive. She was afraid of hurting the young man. She immediately stopped the android, and turned its head so that it would look the young man straight in the eye. Thus, it stood for an entire minute.

Meanwhile, she consulted with the members of the crew on the starship.

— "What should we do? Here they understand parting of ways differently. I don't want to hurt him. Maybe tell him the truth? Tell him everything? What do you think?"

They all looked at each other. There wasn't much time to think.

— "Will he believe you?"

— "And if he should go and tell someone?"

— "Then who will believe him? Does he have any proof?"

— "I'm telling!" Mananda-Tshur decided, "I owe

אויטאָבוס אין דער שעה. טאָ לאַמיר דיר כאַטש אַהיימבאַגלייטן."

— "איך האָב קיין מורא ניט. איך בין אַן אָפיצירקע", און זי האָט זיך גלייך געבאַפּט, און צוגעגעבן, "... אין דער ישראל אַרמיי. אָבער אַ דאנק. דאָס וואָס איך האָב געדאַרפט וויסן, ווייס איך איצטער. איך דאַרף איצט גיין. עס איז ניט נייטיק, דו זאָלסט מיך באַגלייטן." און זי האָט געוואָלט ווייטער גיין, האָט ער זיך געשטעלט אין איר וועג.

— "אָבער, ווען וועל איך דיר ווידער זען? דו געפעלסט מיר."

— "דאָס איז אוממעגלעך. איך קען דיר מער ניט זען – איך דאַרף אַהיימפליען – אָבער דו וועסט לאַנג בלייבן ביי מיר אין די מחשבות. איצט לאַז מיר אַדורך."

— "איך קען דיר ניט לאַזן גיין, ביז וואַנען דו קלערסט ניט אויף פאַר מיר די מיסטעריע. איך האָב געמיינט, אַז דו האָסט הנאה געהאַט פון זיין מיט מיר. וואָס איז? עס וואָרט אויף דיר עמעצער אַנדערש?"

מאַנאַנדאַ-טשור אין געווען אין אַ דילעמע. אויף קוויקאָ, ווען אַ מיידל אָדער אַ בחור זאָגט 'זיי געזונט, איך קען דיר מער ניט זען', פאַרשטייען ביידע צדדים. זי האָט איצט פאַרשטאַנען, אַז דאָ, אויף דעם פלאַנעט, זיינען די איינוואוינער מער סענסיטיוו. זי האָט מורא געהאַט דעם בחור ווי צו טאָן. זי האָט גלייך אָפּגעשטעלט דעם אַנדראָיד, און אויסגעדרייט די קאָפּ, עס זאָל אַריינקוקן דעם בחור גלייך אין די אויגן. אַזוי איז עס געשטאַנען אַ גאַנצע מינוט.

דערוויילע, האָט זי אויף גיך, אויף דער שטערן-שיף, זיך באַראַטן מיט די מיטגלידער פון דער מאַנשאַפּט.

— "וואָס טוט מען? דאָ פאַרשטייען זיי אַנדערש אַ געזעגענונג. איך וויל אים ניט וויי טאָן. אפשר זאָגן אים דעם אמת? דערציילן אים אַלץ? ווי מיינט איר?"

איינער האָט געקוקט אויף דעם צווייטן. קיין סך צייט צו טראַכטן איז ניט געווען.

— "צי וועט ער דיר גלייבן?"

— "און טאָמער ער גייט און דערציילט עמעצן?"

— "טאָ ווער וועט אים גלייבן? ער האָט דען באווייזן?"

— "איך דערצייל!" האָט מאַנאַנדאַ-טשור באַשלאָסן,

him."

She turned the android around and took the young man by the hand and walked with him to a nearby bench.

— "Come. I will tell you everything." She turned to him and looked deep into his eyes. "Look at me. Look me in the eyes. I want to reveal something to you. Something secret. I'm not from here."

— "Well, I know that already. You're Israeli."

— "No, I'm not from Israel. Look up. Over there. I know that you took a course in astronomy. I'm from there," and she pointed with her finger to an empty place in the sky from where a light barely flickered.

— "You silly girl. First of all, how did you know that I once studied astronomy, I didn't tell you. And since you already mentioned it, don't you know that there, where you are pointing, there are no stars at all, but a completely separate and far away galaxy? I don't know many Israeli girls, but are you all, at once, both so beautiful and so crazy?"

— "I know about that galaxy. And you can stop calling me a girl because I'm not. I just look like a girl. Actually, I'm an android."

— "Oh, my! Who did I fall in here with? Are you just telling me stupid stories to get away from me? I've read better. You watch too many fantasy movies. How about you start telling me the truth for a change?"

— "Look deep, deep into my eyes... What do you see?"

And when the young man approached and took a good look, Mananda-Tshur pushed a few buttons on the helmet of the costume, and a green light began to radiate from the android's eyes. The boy was amazed and began to be scared, got up to get away from her – perhaps to escape, but with extraordinary speed she grabbed him and with an unexpected force pulled him

"עס קומט אים."

זי האָט אויסגעדרייט דעם אַנדראָיַד און גענומען דעם בחור בײַ דער האַנט און מיט אים צוגעגאַנגן צו אַ דערבײַאיקער באַנק.

— "קום. איך וועל דיר אַלץ דערציילן." זי האָט זיך אויסגעדרייט צו אים און אים אַרײַנגעקוקט טיף אין די אויגן. "קוק אויף מיר. קוק מיר גוט אַרײַן אין די אויגן. איך וויל דיר אַנטפלעקן עפעס. עפעס אַ סוד. איך בין ניט פון דאַנען."

— "נו, איך ווייס דאָס דאָך. דו ביסט פון ישראל."

— "ניין, ניט פון ישראל בין איך. קוק אַרויף. אַהין. איך ווייס, אַז דו האָסט גענומען אַ קורס אין אַסטראָנאָמיע. איך בין פון דאָרט," און זי האָט אַנגעציגט מיט אַ פינגער אין אַ לײַדיקן אָרט אין הימל פון וואָנען עס האָט קוים געבלישטשעט עפעס אַ ליכטל.

— "נאַריש מיידל דו. קודם כל, ווי האָסטו געוואוסט, אַז איך האָב אַמאָל געלערנט אַסטראָנאָמיע, איך האָב עס דיר ניט דערציילט. און אַז דו רעדסט שוין, צי ווייסטו ניט, אַז דאָרטן, וואו דו צײַגסט אָן, איז גאָר קיין שטערן ניט, נאָר אַ גאַנץ באַזונדער און גאָר ווייטע גאַלאַקסיע? איך קען ניט קיין סך ישראלדיקע מיידלעך, אָבער צי זײַט איר אַלע אי אזוי שיין, אי אזוי משוגע?"

— "איך ווייס וועגן יענער גאַלאַקסיע. און קענסט מיר אויפהערן רופן מיידל, ווייל איך בין דאָס ניט. איך זע נאָר אויס ווי אַ מיידל. פאַקטיש בין איך אַן אַנדראָיַד."

— "וויי איז מיר. מיט וועמען בין איך דאָ אַרײַנגעפאַלן? דו דערציילסט מיר סתם נאַרישע מעשיות פּדי זיך אַפּצוטשעפּען פון מיר? כ'האַב געלייענט בעסערס. דו זעסט צו פיל פאַנטאַזיע פילמען. אפשר זאָגסטו מיר פאַרט דעם אמת?"

— "קוק מיר טיף, טיף אַרײַן אין די אויגן... וואָס זעסטו?"

און אַז דער בחור האָט זיך דערנענטערט און גוט אַרײַנגעקוקט, האָט מאַנאַנדאַ-טשור געקוועטשט אַ פאַר קנעפלעך אויף דעם העלם פון דעם קאָסטיום, און אַ גרינע ליכט האָט אַנגעהויבן אַרויסשטראַלן פון דעם אַנדראָיַדס אויגן. דער בחור איז געווען דערשטוינט און האָט אַנגעהויבן מורא צו האָבן, איז אויפגעשטאַנען פּדי זיך צו דערווייטערן פון איר – אפשר אַנטלויפן, נאָר מיט אַן אויסערגעוויינטלעכער גיכקייט האָט זי אים געבאַפט און

back, so that he stood up against the bench. The girl continued talking.

— "Don't be afraid. I won't harm you. Look."

She let go of him and suddenly jumped about twenty meters straight back, and then lifted the heavy bench – with one hand.

— "Now you have to believe that I'm not from here, that I'm an android. Now sit and shut up, and I'll tell you everything. From the beginning."

The boy no longer had the strength to stand. He almost fell off his feet, bewildered. And Mananda-Tshur told him everything and also projected small holographic images for him with a device she had in her purse. After a while, he began to return to himself, and started to ask questions, and to make comparisons between humans and Kvikovians. Meanwhile, a battleship came flying in and landed at one side of the park, and they approached it.

— "It's hard for me to believe that it's not you," he said, "that you're four and a half meters tall. That is, you: Captain Mananda-Tshur, an officer of the Kvikovian Star-Fleet... and I'm talking to an android, --- should I maybe call you androidene (android-yidene = female Jewish android). Did you get that? You understand jokes on Kvikov, don't you? ... I think I'm going crazy..."

Well, anyways. I accept it for good. I am glad that I could help you. I hope that with God's help you will win your longed-for peace. – If only it were so in our world. Goodbye. May you all be healthy and strong and successful. And if you are ever in this part of the universe, drop in once in a while. Just bring your own chairs. Shalom [peace be with you]."

A few weeks later, a mail parcel arrived for a Jew in Moscow. Inside was a sheet of music, papers, and a letter. The song was a Yiddish text with a Russian translation. With the letter were ready-made passports for him and his entire family with plane tickets to leave the country and immigrate to Israel. With this – in order for him to actually come, there

מיט אַ ניט דערוואַרטער כּוח אים צוריקגעצויגן, ער זאָל שטיין לעבן דער באַנק. דאָס מיידל האָט פאַרגעזעצט ריידן.

— "שרעק זיך ניט. איך וועל דיר גאַרניט טאָן. קוק."

זי האָט אים אָפּגעלאָזט און מיט אַ מאָל אַ שפרונג געטאָן אפשר אַ צוואַנציק מעטער און גלייך צוריק, און דאָן אויפּגעהויבן דעם שווערן באַנק – מיט איין האַנט.

— "איצטער מוזסטו גלייבן אַז איך בין ניט פון דאָ, אַז איך בין אַן אַנדראָיד. איצט זיך און שוויג, און איך וועל דיר אַלץ דערציילן. פון דעם אָנהייב."

דער בחור האָט שוין קיין כּוח ניט געהאַט צו שטיין. ער איז שיעור ניט געפאַלן פון די פיס פאַר צעמישונג. און מאַנאַנדאַ-טשור האָט אים אַלץ דערציילט און אויך פּראָיעקטירט פאַר אים קליינע האַלאָגראַפישע בילדער מיט אַ מכשיר וואָס זי האָט געהאַט אין איר רידיקול. נאָך אַ וויילע, האָט ער אָנגעהויבן צוריקקומען צו זיך, און האָט אָנגעהויבן שטעלן פּראָגעס, און מאַכן פאַרגלייכונגען צווישן מענטשן און קוויקאָווער. דערוויילע, איז געקומען צו פליען אין דער זייט פון פאַרק אַ קריגס-שיפל און זיי האָבן זיך צו דערנענטערט.

— "עס איז מיר שווער צו גלויבן, אַז דו ביסט ניט דו", האָט ער געזאָגט, "אַז דו ביסט גאָר פיר-אַ-האַלבע מעטער די הויך. דאָס הייסט, דו: קאַפיטאַן מאַנאַנדאַ-טשור, אַפּיצירקע פון דער קוויקאָווער שטערן-פּלאַטע... און איך רייך מיט אַן אַנדראָיד, --- צי זאָל איך דיר אפשר אָנרופן אַנדראָידענע (אַנדראָיד-יידענע). פאַרשטייסט? איר פאַרשטייט דאָך אויף וויצן אויף קוויקאָ, ניין? ... איך מיין אַז איך ווער משוגע..."

נו מילא. איך נעם עס אָן פאַר גוטן. איך בין צופרידן, וואָס איך האָב אייך געקענט העלפן. איך האָף, אַז מיט גאָטס הילף וועט איר אויסקעמפן דעם געגאַרטן שלום. -- הלוואי אויף אונדזער וועלט געזאָגט. זיי געזונט. זייט אַלע געזונט און שטאַרק און מצליח. און טאמער זייט איר אין אַט דעם טייל פונעם אוניווערס, כאַפט זיך אַ מאָל אַראַפּ. נאָר ברענגט מיט די אייגענע שטולן. שלום."

מיט אייניקע וואָכן שפּעטער, איז ביי אַ יידן אין מאַסקווע אָנגעקומען אַ פעקל פון דער פּאַסט. אינעווייניק איז געווען אַ בויען מוזיק, פּאַפּירן, און אַ בריוו. דאָס ליד איז געווען אַ יידישער טעקסט מיט אַ רוסישער איבערזעצונג. אין בריוו זיינען געווען פאַרטיקע פּאַספּאָרטן פאַר אים מיט דער גאַנצער משפּחה מיט פּלי-בילעטן צו פאַרלאָזן דעם לאַנד און עולה זיין קיין ארץ-ישראל. מיט דעם – כּדי ער זאָל

were letters for him and his wife, accepting them for employment – for similar (and even better) positions, according to their professions, with a promised good salary, and so on. The computer that made all the arrangements for the flight, and for the transport of their luggage, didn't even add any fee for the transactions.

In Israel, near a kibbutz in the Galilee, at the local cemetery, a young woman stood and mourned over her friend's grave. From a distance, she thought that she heard the whistling of a familiar song. Little by little, it got closer, and she noticed a young man who arrived there with three roses in his hand. He began to quietly sing the words of the well-known song and bent down to place one of the roses at the gravesite.

He soon finished, and turned to her, and looked into her eyes.

— "Hm, much more beautiful. I think your eyes are much more beautiful. Come. We have something to talk about."

Not knowing why, she felt a sense of trust towards the young man and went with him. On leaving the cemetery, he placed another rose, this time next to an old, worn-out tombstone.

— "For here, and for there. For **this** world and for Kviko." He said quietly. And the third rose, he kept for the girl – for later.

Chapter I

As soon as the battleship flew back to the mothership, the huge starship turned about, and headed off in the direction of Kviko. It had been decided that they would not take the destructive nuclear weapons with them.

— "We learned a great thing here," the commander, Balaka-Tshur, said during a meeting of the officers. "A very great thing. I just wish that the creatures of the weeping world could learn something from their own soulful songs and melodies. I just hope, that it will help us..."

טאקע קומען, זיינען געווען בריוו פאר אים מיט דער פרוי, אָננעמענדיק זיי אויף אַרבעטס-פּאַסטנס – ענלעכע (און אפילו בעסערע) לויט זייערע פּאַכן, מיט אַ צוגעזאַגטן גוטן געהאַלט, און אַזוי ווייטער. דער קאָמפּיוטער וואָס האָט געמאַכט די אַלע אַראַנזשירונגען פאַרן פליען, און פאַרן טראַנספּאָרט פון זייער באַגאַזש, האָט אפילו גאַרניט גערעכנט פאַר דעם קיין געלט.

אין מדינת ישראל, לעבן אַ קיבוץ אין גליל, אויף דעם לאַקאַלן בית עולם, איז געשטאַנען אַ יונגע פרוי און באַוויינט איר חברטעס קבר. פון דער ווייטנס, האָט זיך איר געדוכט, אַט זי האָט געהערט דאָס פייפן פון אַ באַקאַנט ליד. ביסלעכווייז, האָט זיך עס דערנענטערט, און זי האָט דערשפּירט אַ יונגן בחור וואָס איז אַהין אָנגעקומען מיט דריי רויזן אין דער האַנט. ער האָט גענומען שטיל זינגען די ווערטער פון דעם באַקאַנטן ניגון, און זיך אַראַפּגעבויגן אַוועקלייגן איינע פון די רויזן ביים קבר.

ער האָט באַלד פאַרענדיקט, און זיך אויסגעדרייט צו איר, און איר אַרײַנגעקוקט אין די אויגן.

— "הם, אַ סך שענער. איך מײן, אַז דיײַנע אויגן זײַנען אַ סך שענער. קום. מיר האָבן פון וואָס צו רײדן."

ניט וויסנדיק פאַרוואָס, האָט זי דערפילט אַ צוטרוי צו דעם יונגמאַן, און איז מיט אים מיטגעגאַנגען. ביים אַרויסגיין פונעם בית עולם, האָט ער אַוועקגעלייגט נאָך אַ רויז, דאָס מאַל לעבן אַן אַלטער, אויסגעריבענער מצבה.

— "פאַר דאָ, און פאַר דאָרט. פאַר דער וועלט און פאַר קוויקאָ." האָט ער שטיל געזאָגט. און דעם דריטן רויז, האָט ער געהאַלטן פאַרן מיידל – אויף שפּעטער.

קאַפיטל ט'

אַזוי גיך ווי דאָס קריגס-שיפל איז צוריקגעפּלויגן צום מוטער-שיף, האָט די ריזיקע שטערן-שיף זיך אויסגעדרייט, און האָט זיך גענומען אין דער ריכטונג פון קוויקאָ. עס איז באַשטימט געוואָרן, אַז די צעשטערערישע נוקלעאַרע וואָפן, וועלן זיי ניט נעמען.

— "מיר האָבן דאָ געלערנט אַ גרויסע זאַך, " האָט דער קאָמאַנדיר באַלאַקאָ-טשור געזאָגט בעת אַ פאַרזאַמלונג פון די אָפיצירן. "גאַר אַ גרויסע זאַך. הלוואי זאָלן די באַשעפּענישן פון דער וויינענדיקער וועלט קענען אַליין עפעס אָפּלערנען פון די אייגענע נשמהדיקע לידער און ניגונים. הלוואי, זאָל עס אונדז העלפן...."

When the large ship finally approached the Kvik star system, Balaka-Tshur immediately contacted the governing authorities and warfare specialists. After giving them a full report with examples of the song, they all agreed to try to make peace with their enemies on Kark-III.

A communique was immediately sent out to the leaders of the planet Kark-III. However, because of the state of war, all communications were electronically distorted, or completely ignored. A special effort was made by the Kvikovian scientists to break the silence, until the leader of the Karkians finally responded to the communique that reached him.

— "I don't want to hear your lies", he shouted at them. "You know what we want. Capitulate immediately. Without any preconditions. Surrender – and immediately – and there will be peace..."

— "But listen to us. We had sent out a special starship, which was to find a powerful weapon that would destroy you and your entire planet. And instead, we bring you a gift. A gift from a weeping world, which will help us to attain peace."

— "Speak plainly. Why are you pestering me with 'sad planets' and..."

— "Just listen to us. We found two opposing forces there. One was destructive and the other reflected all the good and hearty tendencies. This specific power repelled all evil and terrible influences, and nourished and morally uplifted the downtrodden who had suffered from plagues, persecutions, and wars.

And here you have it, the song that reflects the world's soul-power that keeps that world (which suffers so much from great pain) from going under..."

The song with the words was immediately played over the communication channel before the technicians on Kark-III could succeed in halting the transmission.

ווען די גרויסע שיף האָט סוף פל סוף זיך דערנענטערט צו דעם קוויקאָווער שטערן-סיסטעם, האָט באַלאַקאַ-טשור זיך גלייך פאַרבונדן מיט די אָנפירנדיקע אויטאָריטעטן און קריגס-ספעציאַליסטן. נאָכן אָפּגעבן זיי אַ פולן באַריכט מיט ביישפילן פון דעם ליד, זיינען זיי אַלע געווען מסכים צו פרוּבירן מאַכן שלום מיט זייערע שונאים אויף קאַרק-III.

אַ קאָמוניקאַט איז גלייך אַרויסגעשיקט געוואָרן צו די פירערס פון דעם פלאַנעט קאַרק-III. נאָר צוליב דער מלחמה צושטאַנד, זיינען אַלע קאָמוניקאַטן עלעקטראָניש צעשטערט געוואָרן, אָדער גאַר געווען איגנאָרירט. אַ ספעציעלע אָנשטרענגונג איז געמאַכט געוואָרן פון די קוויקאָווער וויסנשאַפטלער אַדורכצוברעכן די פאַרשטומטקייט, ביז דער אָנפירער פון די קאַרקער האָט געענטפערט אויף דעם קאָמוניקאַט וואָס איז צו אים דערגאַנגען.

— "איך וויל ניט הערן אייערע ליגנס", האָט ער אויף זיי געשריגן. "איר ווייסט דאָס וואָס מיר ווילן. קאָפיטולירט גלייך. אָן וואָסערע פאַר-באַדינגונגען. גיט זיך אונטער – און גלייך – וועט זיין שלום..."

— "הערט זיך אָבער צו אונדז. מיר האָבן אַרויסגעשיקט אַ ספעציעלע שטערן-שיף, וואָס זאָל געפינען אַ מעכטיקן וואָפּן וואָס זאָל צעשטערן אייך מיט אייער גאַנצן פלאַנעט. און אָנשטאַט דעם, ברענגען מיר פאַר אייך אַ מתנה. אַ מתנה פון אַ וויינענדיקער וועלט, וואָס וועט אונדז העלפן מאַכן שלום."

— "רעדט קלאַרע דיבורים. וואָס דרייט איר מיר דעם עק מיט 'טרויעריקע פלאַנעטן' און..."

— הערט זיך נאָר צו אונדז. מיר האָבן דאָרט געפונען צוויי קעגנזייטיקע כוחות. איינע איז געווען אַ צעשטערערישע און די אַנדערע האָט אָפּגעשפּיגלט אַלע גוטע און האַרציקע טענדענצן. דער דאָזיקער כוח האָט אָפּגעוואָרפּן אַלע בייזע און שרעקלעכע השפּעות, און דערנערט און מאַראַליש אויפּגעהויבן די דערשלאָגענע וואָס האָבן געליטן פון מגפות, רדיפות, און מלחמות. און אַט האָט איר עס, דער ניגון וואָס שפּיגלט אָפּ דער וועלטס נשמה-כוח וואָס האַלט יענע וועלט (וואָס לייַדט אַזוי פון גרויסע יסורים), פון אונטערגיין..."

דער ניגון מיט די ווערטער איז גלייך אויסגעשפּילט געוואָרן איבער דער קאָמוניקאַציע ליניע איידער די טעכניקערס אויף קאַרק-III זאָל געלונגען אָפּשטעלן די טראַנסמיסיע.

- "What is this? Some kind of magic. I feel something inside me that I have never felt before. Clarify it for me! Immediately", the leader of Kark-III demanded, but with awe.
- "This song, we call 'battle tune'. We need to enlighten you as to the words of the song and tell you about the exceptional nation that created it. Are you ready to sit down with us and talk?"
- "Yes... if you bring such a dear and powerful treasure, how can we refuse? We are ready. But tell me: Why do you call it 'battle tune' and not 'peace tune'?"
- "This is because the nation that created the song, in its unique way, always fought to exist and faced the most terrible sufferings, persecutions, oppressions, false accusations, inquisitions, pogroms, terror, and holocausts. This song describes a life struggle for peace, and a powerful belief in a God, and in a better tomorrow. The readiness to fight with self-sacrifice for the hoped for peace."
- "Can you play it again? I want to hear it one more time. I don't know what tears are. You probably know better, with your six eyes. We Karkians, have no eyes. You don't need eyes to see. But I know that my family and I, and everyone on the planet have mourned enough for the innocent fallen. Yes. Let's hear the words once again with the heartfelt melody of the 'battle tune'."

Oyfn Pripetshik [At the Fireplace]

"... When you, children, will grow older,
 You yourselves will understand,
 How many tears lie in the letters,
 And how much weeping..."

"When you, children, will drag the Exile about,
 Be totally worn out,
 Then, you should draw strength from the letters,
 Look into them!"

"At the Pripetshik, a fire burns,
 And it's hot in the house,
 And the rabbi teaches little children
 The alef-beys [Hebrew alphabet]."

[A fragment of the popular song, also known as "Der Alef-Beys [The Hebrew Alphabet]". Words and music by M.M. Warshavski]

- "וואָס איז דאָס? עפעס אַ כּישוף. איך פיל עפעס אין זיך, וואָס כ'האַב קיינמאָל ניט געפילט. קלערט עס פאַר מיר אויף! גלייך", האָט דער פירער פון קאַרק-III געפאָדערט, אָבער מיט אַפּשיי.
- "דאָס ליד, רופן מיר אָן 'קאַמף-ניגון'. די ווערטער פונעם ניגון דאַרפן מיר אייך אויפקלערן, און דערציילן וועגן דעם אויסטערלישן פּאָלק וואָס האָט עס געשאַפן. צי זייט איר גרייט זיך אַוועקצוזעצן מיט אונדז, ריידן?"
- "יאָ... אויב איר ברענגט אַזאַ טייערן און מעכטיקן אוצר, ווי קענען מיר דען זיך אַפּזאָגן? מיר זיינען גרייט. נאָר זאָגט מיר: פאַרוואָס רופט איר דאָס 'קאַמף-ניגון' און ניט 'שלום-ניגון'?"
- "דאָס איז דערפאַר, ווייל דאָס פּאָלק וואָס האָט געשאַפן דאָס ליד האָט, אויף זיין אייגנאַרטיקן אופן, שטענדיק געקעמפט צו עקזיסטירן און בייקומען די שרעקלעכסטע יסורים, רדיפות, פאַרפּאָלגונגען, בילבולים, אינקוויזיטיוועס, פאַגראַמען, טעראָר, און חורבנות. דאָס ליד שילדערט אַ לעבנסקאַמף פאַר שלום, און אַ מעכטיקן גלויבן אין אַ גאָט, און אין אַ שענערן מאָרגן. דאָס זיין גרייט, מיט מסירת-נפש אויסצוקעמפן דעם געגאַרטן שלום."
- "צי קענסטו עס ווידער שפּילן? איך וויל דאָס נאָך אַ מאל הערן. איך ווייס ניט וואָס דאָס זיינען טרערן. איר ווייסט מסתמא בעסער, מיט אייערע זעקס אויגן. מיר, קאַרקער, האָבן ניט קיין אויגן. מען דאַרף ניט קיין אויגן צו זען. אָבער איך ווייס, אַז איך און מיין משפּחה, און אַלע אויף דעם פּלאַנעט האָבן גענוג געטרויערט אויף די אומשולדיקע געפּאַלענע. יאָ. לאָמיר טאַקע הערן נאָך אַ מאל די ווערטער מיט דער האַרציקער מעלאָדיע פונעם 'קאַמף-ניגון'."

אויפן פריפעטשיק

"... אז איר וועט, קינדער, עלטער ווערן,
 וועט איר אַליין פאַרשטיין,
 וויפל אין די אותיות ליגן טרערן,
 און ווי פיל געוויין..."

"אז איר וועט, קינדער, דעם גלות שלעפן,
 אויסגעמוטשעט זיין,
 זאָלט איר פון די אותיות כּוח שעפן,
 קוקט אין זיי אַרײַן!"

"אויפן פריפעטשיק, ברענט אַ פּײַערל,
 און אין שטוב איז הייס,
 און דער רבי לערנט קליינע קינדערלעך
 דעם אלף-בית."

[אַ פּראָגענט פון דעם פּאָלקסטימלעכן ליד, אויך באַקאַנט ווי דער אלף-בית'. ווערטער און מוזיק פון מ.מ. וואַרשאַווסקי]

Fun from the Web

- James Webb Space Telescope spots huge star about to go supernova (video, photos) <https://www.space.com/james-webb-space-telescope-star-soon-go-supernova-photos>
- Potatoes are better than human blood for making space concrete bricks, scientists say <https://www.space.com/space-bricks-potato-starch-mars-moon-dirt>
- What equipment do you need to see and photograph the planets <https://www.space.com/what-equipment-do-you-need-to-see-and-photograph-the-planets>
- Artificial intelligence could help hunt for life on Mars and other alien worlds <https://www.space.com/artificial-intelligence-alien-life-hunt-mars>
- Saturn moon Titan could hold the clues to life's origin. NASA drone could find them <https://www.space.com/nasa-drone-saturn-moon-titan-search-for-life>

MOVIES / TV

- Futurama reboot on Hulu: Release window, cast, where to watch, & more <https://www.space.com/futurama-reboot-on-hulu-everything-we-know>
- 'Star Trek: Picard' season 3 episode 5 features the brief return of another 'TNG' favorite <https://www.space.com/star-trek-picard-season-3-episode-5-review>
- Star Wars: The High Republic Reveals the Beginning of the End <https://gizmodo.com/star-wars-high-republic-phase-3-details-release-date-1850315407>
- 'Ant-Man' star Paul Rudd quizzes NASA expert on quantum science <https://www.space.com/ant-man-paul-rudd-nasa-quantum-science>

MORE NEXT TIME!

For Comments: E-mail: leybl_botwinik@yahoo.com. Tel: Leybl Botwinik +972-54-537-7729
 Editor: Leybl Botwinik. Founding Editor: Aharon Sheer (א"ר). Logo by: Miriam Ben-Loulu (מ"ל).
 For free email delivery (PDF format) write to leybl_botwinik@yahoo.com
 Copyright © 2023 — Archives (from 1989 and on) at: <http://www.kulichki.com/antimirv/cybercozen>
 Also (archived issues from 2014+) at: <http://fanac.org/fanzines/CyberCozen/>
 And <http://efanzines.com/CyberCozen/index.htm>

All rights reserved to specified authors and artists © כל הזכויות שמורות למחברים וליוצרים